

מכילתא יתרו מסכת עמלק פרשה א
 ויאמר משה אני חותנך יתרו. ואשתך ושני בניה עמה. ר' יהושע אומ' כתב לו
 באגרת. ר' אלעזר המודעי אומר שלח לו ביד שליח ואמ' לו עשה בגיני ואם אין
 אתה עושה בגיני צא בגין אשתך. ואם לאו עשה בגין בניה לכך נאמ' ויאמ' אל
 משה וגו'.

סיפרי בהעלותך פסקא עח
 חובב על שחיבב את התורה שלא מצינו בכל הגרים שחיבבו את התורה כיתרו וכשם שחיבב את
 התורה חיבבו בניו את התורה שנאמר הלוך אל בית הרכבים ודבר אליהם דברי ה' [וגו'] (ירמיהו
 ל"ה) (הואיל ובית זה עתיד ליחרב ראויים אותו כאלו הוא חרב עכשיו) ובית לא
 תבנו וזרע לא תזרעו [וגו'] ונשמע לקול יונדב בן רכב [וגו'] ונשב באהלים
 ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יונדב אבינו (על) [ועל] ששמענו למצות יונדב
 אביהם העמיד מהם המקום סופרים שנאמר ומשפחת סופרים יושבי יעבץ תרעתים
 שמעתים סוכתים) דה"א' ב' (תרעתים על ששמענו תרועה מהר סיני תרעתי' על שם
 שהיו מתריע' ומתענים תרעתים על שם שלא היו מגלחים תרעתים על שם שהיו
 יושבים בפתח שערי ירושלים שמעתים על שם ששמענו מצות אביהם סוכתים על שם
 שלא סכו את השמן סוכתים על שם שהיו יושבי בסוכות [אמרו הואיל ובית זה
 עתיד ליחרב רואים אנו אותו כאלו הוא חרב מעכשיו שנ' ונשב באהלים...]

תנחומא - יתרו סימן ד

פ' א (ד) וישמע יתרו, שבעה שמות יש לו, יתר שיתר פ' בתורה פ' הדיינין, חובב
 שחבב את התורה, כשבא לארץ נתנו לו דושנה של יריחו, ואמר כל עצמי לא באתי
 והנחתי כל מה שהיה לי אלא ללמוד תורה ועכשיו אני זורע וקוצר אימתי אני
 לומד תורה, אמרו לו יש אדם לומד תורה בעיר וזה המקום ציה הוא מדבר הוא
 ואין שם חטים, כיון ששמעו כך הלכו להן שנאמר ובני קני חותן משה עלו מעיר
 התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם (שופטים א)
 הלכו ומצאו שם את יעבץ יושב בבית המדרש והכהנים והלויים והמלכים יושבים עמו
 וכל ישראל יושבין שם, אמרו לו אנו גרים היאך נשב שם עם אלו ישבו להן על
 שערי בית המדרש ושומעין ולומדים שנאמר ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתים
 שמעתים שוכתים המה הקינים) ד"ה א ב (מהו תרעתים שהיו יושבין על השער,
 שמעתים שהיו שומעין ולומדים, שוכתין שהיו ישראל מסכין להם, דבר אחר מהו
 תרעתים בשעה שישראל נכנסין לצרה מתריעין והן נשמעין, ומי הם הקינים הבאים
 מבני בניו של יתרו ובני קיני חתן משה

בבא קמא דף צט:

כדתני רב יוסף {שמות י"ח} והודעת להם זה בית חייהם, את הדרך זו גמילות חסדים, ילכו זו ביקור
 חולים, בה זו קבורה, את המעשה זה הדין, אשר יעשו זו לפני משורת הדין.

פסחים דף סח:

ואמר רבי יצחק מאי דכתיב {ישעיהו ל"ג} איה ספר איה שקל,
 איה ספר את המגדלים, איה ספר כל אותיות שבתורה, איה שקל
 ששוקל כל קלים וחמורים שבתורה, איה ספר את המגדלים שהיה סופר שלש מאות
 הלכות פסוקות במגדל הפורח באויר. אמר רבי ארבע מאה בעייתא בעו דואג
 ואחיתופל במגדל הפורח באויר, [ולא איפשט להו חד]. אמר רבא רבותא למבעי
 בעי' בשני דרב יהודה כולי תנווי' בניזיקין, ואנן קא מתנינן טובא בעוקצין.
 וכי הוה מטי' רב יהודה אשה שכובשת ירק בקדירה, ואמרי לה זיתים שכבשן
 בטרפיהן טהורים אמר הויות דרב ושמואל קא חזינא הכא. ואנן קא מתנינן
 בעוקצין תלת סרי מתיבתא, ורב יהודה שליף מסאני ואתא מטרא, ואנן צוחינן
 וליכא דמשגח בן. **אלא הקדוש ברוך הוא ליבא בעי, דכתיב {שמואל א' ט"ז} וה'**
יראה ללבב.

רמב"ם הל' תלמוד תורה פרק ג

הלכה ו **מי שנשאו לבו לקיים מצוה זו כראוי ולהיות מוכתר בכתר תורה, לא יסיח**
 דעתו לדברים אחרים...

סוטה דף יא.

יתרו שברח זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית, שנאמר {דברי הימים א' ב} ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתיים שמעתיים סוכתיים המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתוב {שופטים א} ובני קיני חתן משה

קידושין דף לב:

הכא תורה דיליה היא? הדר אמר רבא אין, תורה דיליה היא, דכתיב {תהלים א} ובתורתו יגה יומם ולילה.

רמב"ם הל' ממרים פרק ג

איכה רבה פרשה א פ' א

שלשה נתנבאו בלשון איכה, משה ישעיה וירמיה, משה אמר (דברים א') איכה אשא לבדי וגו', ישעיה אמר (ישעיה א') איכה היתה לזונה, ירמיה אמר איכה ישבה בדד

שבת דף י.

תנא להו רב חייא בר רב מדפתי {שמות יח} ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכי תעלה על דעתך שמשה יושב ודן כל היום כלו תורתו מתי נעשית אלא לומר לך כל דין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. כתיב הכא ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכתוב התם {בראשית א} ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.

קהלת פרק י פסוק ג

וגם בדרך כשסכל הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא :

רמב"ן שמות יח א

כבר נחלקו רבותינו בפרשה הזאת, יש מהם אומרים כי קודם מתן תורה בא יתרו כסדר הפרשיות, ויש מהן שאמרו שאחר מתן תורה בא, וזה ודאי יסתייע מן הכתוב שאמר ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלקים, הנה אמר שבא אליו בחנותו לפני הר סיני שחננו שם שנה אחת, וזה טעם אשר הוא חונה שם, ועוד שאמר והודעתי את חקי האלקים ואת תורותיו, שהם הנתונים לו בהר סיני, ועוד כי כאן אמר וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו, והיה זה בשנה השניה בנסעם מהר סיני, כמו שאמר בפרשת בהעלותך ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חותן משה נוסעים אנחנו, ושם כתוב ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך, והיא ההליכה הכתובה בכאן וילך לו אל ארצו, ועוד הביאו ראייה ממה שאמר הכתוב ה' אלקינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם, ושם נאמר ואומר אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם, ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וגומר, וזו עצת יתרו, ושם כתוב ונסע מחורב, כי נסעו מיד, ואם כן נצטרך טעם למה מקדים הפרשה הזאת לכותבה בכאן... אבל בימי שאול היו בניו עם עמלק ובאו והתחברו עוד אל ישראל, והיו בירושלם בני יונדב בן רכב, אולי מימות משה חזר לארצו הוא או בניו, ואפשר שהיה הקני היושב עם עמלק ממשפחת יתרו ולא בניו, ועשה חסד עם כל המשפחה בעבורו כאשר עשה יהושע עם משפחת רחב. ודעת רבותינו כך היא שהלך עמהם, אמרו בספרי, שנתנו לו דשנה של ירחו והיו אוכלין אותה עד שנבנה בית המקדש ת"מ שנה

סיפרי ואתחנן פסקא לג

אשר אנכי מצוך היום שלא יהו בעיניך כדיוטגמא ישנה שאין אדם סופרה אלא כחדשה שהכל רצים לקראתה:

מכילתא יתרו מסכת עמלק פרשה ב'

אם את הדבר הזה תעשה וגו', צא והמלך בגבורה וצוך אלהים ויכלת עמוד אם מורה לך ויכלת עמוד ואם לאו אי אתה יכול לעמוד.